

5 NIEDZIELA WIELKANOCNA

J 13,31-33A.34-35

Po jego wyjściu rzekł Jezus: «Syn Człowieczy został teraz otoczony chwałą, a w Nim Bóg został chwałą otoczony. Jeżeli Bóg został w Nim otoczony chwałą, to i Bóg Go otoczy chwałą w sobie samym, i to zaraz Go chwałą otoczy. Dzieci, jeszcze krótko jestem z wami. Będziecie Mnie szukać, ale – jak to Żydom powiedziałem, tak i teraz wam mówię – dokąd Ja idę, wy pójść nie możecie. Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali».

Przykazanie miłości

Po wyjściu zdrajcy Judasza, Jezus zwraca się do swoich uczniów ze słowami pełnymi miłości i czułości. Mówi, że w tym, co się stało, już został otoczony chwałą i wkrótce uczyni to Ojciec. W tym, co musi wycierpieć, będzie jednak uwielbiony Bóg. Zanim to się stanie, żegnając się z apostołami, Jezus mówi im o nowym przykazaniu, przykazaniu miłości. Równocześnie nakazuje im, aby się wzajemnie miłowali, tak jak On ich umiłował.

Przykazanie wzajemnej, braterskiej miłości, na zawsze staje się znakiem rozpoznawczym uczniów Jezusa. Chciałoby się od razu powiedzieć, że ten znak jest mało widoczny. Czym więc jest prawdziwa, chrześcijańska miłość? Dziś tyle się o niej mówi i pisze, a tak mało jest przykładów doskonałej miłości w świecie. Bo miłość, to nie tylko uczucie, ale przede wszystkim służba, służenie drugiemu człowiekowi. Jej wzorem jest Jezus, którego życie na ziemi było służbą. On nikomu nie odmawiał pomocy. Wybaczał wrogom i prześladowcom. Nikim nie gardził, nie od-

pychał i nie ranił. Litował się nad każdym człowiekiem. Wszystkich przygarniał i przyciągał do siebie. Szedł przez życie, dobrze czyniąc. Jezus jest więc wzorem i nauczycielem doskonałej miłości. Swoim życiem i zmartwychwstaniem udowodnił, że miłość wszystko zwycięża, nawet śmierć.

Dla chrześcijan miłość jest testamentem Jezusa i sposobem Jego naśladowania. On dał nam swoją miłość nie po to, abyśmy ją zatrzymali dla siebie, ale po to, abyśmy dawali ją sobie nawzajem. Mając w sobie Jego miłość i dzieląc się nią z innymi, spełniamy testament Jezusa, przykazanie miłości. Okazując miłość jedni drugim, jesteśmy prawdziwie Jego uczniami. Co więcej, wzajemna miłość chrześcijan, staje się znakiem dla innych, że są prawdziwie autentycznymi uczniami Jezusa Chrystusa.

Niech nasz Pan, Nauczyciel miłości, będzie dla nas wzorem do naśladowania. Niech Jego miłość stanie się w nas siłą do pokonywania wszelkich trudności w relacjach z drugimi, niech umacnia naszą wiarę w moc i skuteczność Jego miłości w nas. Na przekór wszystkiemu bądźmy miłością w świecie, w którym króluje egoizm i miłość własna. Niech miłość będzie nam tarczą obronną przed rozlewem zła i siłą do zwycięstwa prawdy i dobra.

* * *

*Jeżeli miłujemy się wzajemnie,
Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała
(1 J 4,12).*

*Nie miłujemy słowem i językiem, ale czynem i prawdą
(1 J 3,18).*

Miłość

*Miłość – nie słowa
i pusta mowa.*

*Miłość – dawanie
i wspomaganie.
Miłość, to pokój
i wybaczenie.
Miłość wzajemna,
to nasze zadanie,
Boskie przykazanie.*